

“Mi ŝatus vidi viajn gepatrojn,” Ron diris avide.

“Kaj mi deziras vidi vian tutan familion, ĉiujn el la familio Tordeli; vi povos montri al mi viajn aliajn fratojn kaj ĉiujn.”

“Vi povas vidi ilin ĉiam ajn,” diris Ron. “Simple venu al mia hejmo dum la venonta somero. Tamen, eble ĝi montras nur mortintojn. Domaĝe, ke vi ne trovis Flamel, tamen. Prenu iom da lardo aŭ ion, kial vi manĝas nenion?”

Hari ne povis manĝi. Li estis vidinta siajn gepatrojn, kaj vidos ilin denove ĉinokte. Li preskaŭ forgesis pri Flamel. Tio ne plu ŝajnis grava. Kiel gravas tio, kiun la trikapa hundo gardas? Kiel gravus tio, se Snejp ŝtelus ĝin, fakte?

“Ĉu vi bonfartas?” diris Ron. “Vi aspektas strange.”

Kio plej timigis je Hari estis tio, ke li eble ne povus trovi la spegulan ĉambron denove. Ĉar Ron estis kun li sub la mantelo, ili devis paŝi multe pli malrapide ol Hari pasintnokte. Ili provis resekvi la vojon de Hari de la biblioteko, ĉirkaŭvagante en la mallumaj pasejoj dum preskaŭ unu horo.

“Frosta al mi,” diris Ron. Ni lasu ĝin kaj iru reen.”

“Ne!” Hari siblis. “Mi scias, ke ĝi estas ie proksime.”

Ili preterpasis la fantomon de alta sorĉistino glisante kontraŭ ili, sed ne vidis iun alian. Ĝuste kiam Ron komencis ĝemi, ke liaj piedoj estas sensentaj pro malvarmo, Hari ekvidis la kirasman kompleton.

“Ĝi estas ĉi tie – ĝuste ĉi tie – jes!”

Ili puŝis la pordon malfermita. Hari lasis fali la mantelon de ĉirkaŭ siaj ŝultroj kaj kuris al la spegulo.

Jen ili. Liaj gepatroj ĝojbrilis vidante lin.

“Nu?” Hari flustris.

“Mi vidas nenion.”

“Jen! Rigardu ĉiujn... estas amasoj da ili...”

“Mi vidas sole vin.”

“Rigardu rekte al ĝi, venu, staru kie mi estas.”

Hari moviĝis flanken, sed kun Ron antaŭ la spegulo, li ne plu vidis sian familion, nur Ron portantan sian pejzle^[43] ornamitan piĝamon.

Tamen Ron rigardis fikse al sia reflektajo.

“Rigardu min!” li diris.

“Ĉu vi vidas vian tutan familion starantan ĉirkaŭ vi?”

“Ne – mi estas sola – sed mi estas alia – mi aspektas pli aĝe – kaj mi estas la Ĉefstudento!”

“Kio?”

“Mi – mi portas la blazonŝildon kiel Vilĉjo kutimis – kaj mi tenas la Dompokalon kaj la Kvidiĉan Pokalon – mi estas la kvidiĉa teamestro